

Divná tradice: My vždy jako poslední? Stanou se klíčové volby na Slovensku předobrazem těch našich? Bude Fico slovenský Orbán? A Babiš český Fico? Koho chrání „nebesa“? Tři odpovědi. Čekání na Godota, nebo ještě jinak?

protiproud.info/politika/7428-divna-tradice-my-vzdy-jako-posledni-standou-se-klicove-volby-na-slovensku-predobrazem-tech-nasich-bude-fico-slovensky-orban-a-babis-cesky-fico-koho-chrani-nebesa-tri-odpovedi-cekani-na-godota-nebo-jeste-jinak.htm

10. 9. 2023

Tisk článku

[Poslat e-mailem](#)

[Petr Hájek](#) nakoukl na Slovensko, kde se blíží volby, z nichž má Západ a jeho soldateska v Bratislavě i v Praze hrůzu, a ptá se, jestli si umíme vzít ze Slovenska inspiraci a poučení, nebo to vlastně ani není možné

Koncem týdne jsem se na pár hodin zastavil v předvolební Bratislavě. Zdálo by se, že svobodná média – na rozdíl od korporátních – mají a přinášejí relativně dostatek informací o aktuální situaci v bratrském Slovensku. Jenže i letmý přímý dotek se skutečným děním ihned evokuje úsloví „jednou vidět, desetkrát slyšet“. Je důležité „dotknout se Slovenska“ bez zprostředkování. Za

naší východní hranicí se totiž právě schyluje k možná rozhodujícímu střetu s kolaborantskou washingtonsko-bruselskou „legií“. Střetu o všechno, který nás teprve čeká.

Jistě, Bratislava není Slovensko. Stejně jako Praha (či nyní „vládní Brno“) nejsou Čechy a Morava. Přesto, nebo spíše právě proto, že v nich jsou koncentrované zkorumpované protinárodní „elity“, jež bezprostředně ovlivňují (protože i přímo či nepřímo zaměstnávají) většinu podvolených obyvatel metropolí, jsou důležitým lakmusovým papírkem: Zde jsou nejvyšší hodnoty „kyselosti“ dekadence a civilizačního rozvratu infikované ideologickými centrály Západu na rozvrat států a historických národů.

Z hlediska volebního souboje hlavních měst versus zbytek země je samozřejmě nepříjemné, že v metropolích je shromážděno relativně hodně lidí, a že z různých důvodů jde o ty, kteří obvykle chodí k volbám. Nemusí to však být fatální – jak naznačuje právě slovenský příklad.

Pusté „rudé chodníčky“

Hysterie tamní vládní kliky aktuálně dosahuje vrcholu. I ty nevíce „nakopnuté“ průzkumy ukazují, že mocenská struktura dosazená po slovenské verzi Majdanu (spuštěného dodnes neobjasněnou vraždou novináře Jána Kuciaka), je u konce. Pokusy agentur manipulovat prefabrikovanými „průzkumy“ alespoň zbytky nerozhodnutých vyznávají čím dál směšněji: Ficovu Smeru odebírají, odebrané přidávají potácejícím se zbytkům staré koalice, respektive uměle (za obrovských západních finančních dotací) „renovovaným“ subjektům – typicky Progresívne Slovensko Milana Šimečky (syn Mariana Šimečky), jenž je současně jako první Slovák místopředsedou bruselské instituce, jež si falešně říká „parlament“.

SLEDUJTE: Protiproud TV v pondělí 11. 9. 2023 od 18:00 vysílá v přímém přenosu pravidelné setkání šéfredaktora Protiproudu s věrnými čtenáři a diváky - v jednom z mála necenzurovaných prostředí - nad aktuálními i obecnějšími otázkami naší doby. Do rozhovoru můžete vstupovat prostřednictvím chatu, a to i s předstihem před zahájením vysílání.

Jako všude – a nejen v zemích střední Evropy (tzv. V4) vládou progresivisté také v Bratislavě. Když mě řidič veze z nádraží do místa jednání, ukazuje mi různé „pamětihodnosti“, které zde „progresivisté“ vybudovali. Asi nejlépe to ilustruje „rudý pruh“ táhnoucí se po nábřežní komunikaci – jedné z nejvíce frekventovaných ulic centra Bratislavy.

„Tady to bylo vždycky hodně plné, ale teď je to dokonale neprůjezdné,“ vysvětluje řidič. „Nikdy nic dobrého pro město tihle agenti Západu neudělali, a tak teď před volbami to chtějí asi dohnat. Jo, nemýlíte se, to je cyklostezka. Vzali celý jeden jízdní pruh a nabarvili ho narudo, takže pro auta zbyl jen jeden a teď jsou tady hodinové zácpy. A koukněte se,“ ukazuje na starou nábřežní promenádu, po níž si to sviští cyklisté jako dřív. Ani jediné kolo jsem za celou dobu na rudém pruhu neviděl. Protože je to nesmysl. Jak pro auta, tak pro „koláče“.

Jediný detail z „progresivní Bratislavy“ (v Praze už to Piráti udělali dřív), jenž vypovídá za všechny. Vezmou to ale v úvahu zdejší „progresivní řidiči“, kteří v čekajících autech drtí nadávky a vztek jimi

lomcuje, zatímco jejich vozidla v zácpách vesele pokušují ten nenáviděný CO₂? Obávám se, že sotva.

„Moje děvče pracuje v jedné z těch zdejších zahraničních firem,“ prohodí ještě řidič. „Šéf za ní bez okolků přišel, že doufá, že bude volit Progresívne Slovensko. Poslala ho někam. Že prý kdyby s tím přišla za mnou, tak má po vztahu.“ O tom, jestli ji pak šéf pod nějakou záminkou ze zaměstnání vyhodí, se nezmínil. A já se raději neptal.

Čtěte ZDE: Despotie 108: Drahota jako nikde jinde. Otročné daně. Volební super podvody. To je, panečku, "vládní balíček"! Brzy i covidová tyranie č. 2! Jak dlouho ještě pod diktátem amerických a bruselských agentů? Pojdme do ulic a do stávků!

Hrůza: On chce to, co většina společnosti!

Bývalý premiér Robert Fico (Smer – sociálna demokracia) vede svou stranu k dalšímu vítězství. Je samozřejmě otázkou, jak bude velké, a zda se mu podaří sestavit vládu. Pokud by se proti němu všichni západní kolaboranti spojili, mohl by dopadnout jako u nás Andrej Babiš. Ale zdá se, že na Slovensku je dnes situace přece jen jiná. Je dokonce možné, že do parlamentu se nedostane žádná ze stran vládní koalice. Ale nespekulujme. O to ostatně v tomto textu ani nejde. Jde o poučení – protože něco podobného nás za čas také čeká.

Do slovenských voleb se nyní bezostyšně vměšuje ze zahraničí kdekdo. Samozřejmě i „progresivní Česko“ – tedy jeho mediální falangy. V posledním pořadu ČT 168 hodin (české televize jsou na Slovensku daleko poslouchanější než slovenské u nás) to zcela nehorázně předvedla podivná „kavčí entita“ zvaná Nora Fridrichová. Na webu ČT čteme: „Robert Fico velmi dobře vycítil, co může fungovat ve slovenské společnosti, a naskočil na tu vlnu. Myslím si, že hrozí volby, které budou pro Slovensko rozhodující. Bude se rozhodovat, jestli se Slovensko přikloní na Východ, nebo na Západ.“

Ano, oni to už klidně napíšíou a vysílají otevřeně: Fico je grázl, protože vnímá zájmy a přání většiny slovenské veřejnosti – a chce se za ně postavit a reprezentovat je ve veřejném prostoru. To je přece v „liberálně-demokratickém“ Západě něco neslýchaného! Lidi si mají myslet to, co jim globalistická vrchnost nařídí – či alespoň držet ústa a krok. Anebo šup do tůrmy (viz drakonické tresty pro ty, kdo v Americe odmítají uznat volební podvod za regulérní volby)!

Čtěte ZDE: Hovory s nepodvolenými v přímém přenosu: Ostré otazníky doby vymknuté z kloubů. Před kamerami ti, které ČT určitě nepozve. Odvážní a odhodlaní. Jdou nám po krku, ale platí: Žádný plán nikdy nevyjde a Dokud dýchám, doufám

Vězení si rozvracet nedáme!

Robert Fico koncem srpna při oslavách 79. výročí Slovenského národního povstání ve Zvolenu prohlásil:

„V západních médiích se otevřeně hovoří o tom, že v řadách ukrajinské armády jsou fašisté. Vezměte si pluk Azov. To je prokazatelně fašistický pluk. A víte, co se říká na Slovensku? Že banderovci a podobní, kteří tam bojují, jsou jen pouliční chuligáni na okraji společnosti. Já jsem ještě nikdy neviděl chuligána s tankem a kulometem. Oni jsou součástí armády a dělají hrozné věci. Jsem šokovaný, že jim v zahraničí natahují červené koberce,“ řekl pravděpodobný vítěz nadcházejících voleb a obvinil současnou vládu, že o fašistické symbolice v řadách ukrajinské armády mlčí, protože chce být chválena ve Washingtonu a v Bruselu.

Jaký div, že přispěchal i Český rozhlas. V neslýchaném „interview“ se s ním redaktorka hádala a osočovala ho – jako by kandidoval proti Fialovi na straně opozice u nás. Kromě jiného se jej „zcela objektivně“ zeptala:

ČRo: Kritizujete vládní pomoc Ukrajině. Jak si vysvětlujete to, že touto tematikou ladíte s dezinformačními servery?

Fico: „Chtěl bych všem připomenout, že pokud někdo mluví o populismu, tak se chci zeptat: Co mám dělat, když mi zavřou jednoho z nejvýznamnějších kandidátů strany Smer šest týdnů před parlamentními volbami? Mám se na to dívat?“

ČRo: O tom jste mluvil. Ptala jsem se na vládní pomoc Ukrajině, pane Fico.

Fico: „Pokud jde o náš postoj k Ukrajině, pokud dovolíte, je to suverénní postoj suverénní politické strany. Dovolím si mít jiný názor než česká vláda, než Spojené státy. My tvrdíme a stojíme si za tím, že pokud bude strana Smer ve vládě, tak nepošleme na Ukrajinu ani jeden jediný náboj. Domníváme se, že je potřeba jednat především o míru. Máme na členství Ukrajiny v NATO úplně jiný názor. Tvrdíme, že členství Ukrajiny v NATO je akorát zárukou třetí světové války.“

Vlastně má Fico štěstí, že je na Slovensku. U nás se za podobné projevy už chodí do žaláře. Protože naši místodržící šéfu bruselské věznice (řízené z Washingtonu) vnímají dění na Slovensku – a již dopředu se chystají. Vězení národů si přece rozvracet nedáme! A proto je třeba splnit si s předstihem své „domácí úkoly“. Poučili se. Měli bychom se poučit také.

SLEDUJTE: Rozhovor s Josefem Nerušilem, předsedou pražské SPD, bude Protiproud TV vysílat od 13. 9. v 18.00. Pořadu bude věnován jako vždy i článek zde na protiproud.info.

Lze srovnávat?

Slovenské parlamentní volby proběhnou 30 září. Budeme je sledovat možná se stejným napětím jako ty blížící se prezidentské v USA. Jde v nich o souboj se stejnou vlčí smečkou, která nám v zájmu svých „cvičitelů“ má zakroutit krkem. Ty slovenské jsou nám ale bližší (i když ty americké zase důležitější). Ale je zde vážná otázka: Proč je dnešní Slovensko v odporu proti domácím pohůnkům „liberálních“ tyranů zjevně dál než my? Na to jsou zhruba tři odpovědi:

Jednak proto, že si svým „Majdanem“ prošlo dřív. Také instalaci „amerického prezidenta“ v sukních zažilo o „fázi“ dříve než my s PePa 107. Šlo v podstatě o totéž – a my jsme si z toho žádné zvláštní poučení nevzali (ačkoli samozřejmě „ztracený“ milión hlasů

měl složitější příčiny). Proto se také Slováci dříve vzbouřili. Z toho bychom mohli učinit optimistický závěr, že již při následujících parlamentních volbách jsme na řadě my.

Druhá odpověď je již méně optimistická: Slováci (a Orbánovi Maďaři) mají v daleko větší části společnosti daleko hlubší duchovní vybavení. Skoro to vypadá, jako by je proto „nebesa“ chránila před zkázou víc než „odnáboženštělé“ Čechy. Anebo – v rovině čistě občanské – jde o hluboké civilizační pojítko, které česká (a z převážné části i evropská) veřejnost postrádá, které je jim společné, z něhož lépe chápou absolutní důležitost obrany tradičních hodnot (rodina, LGBT, atd.) pro svou další národní a státní existenci.

celonárodní setkání

přijďte podpořit

ČESKO PROTI VLÁDĚ

16.9.2023 / 14.00 hod.
VÁCLAVSKÉ NÁMĚSTÍ

vystupující
JINDŘICH RAJCHL - předseda PRO / JANA ZWYRTEK HAMPLOVÁ - senátorka
VIDLÁK - blogger / a mnozí další

DEMISE!

www.ceskoprotivlade.cz

Čekání na Godota?

A konečně třetí odpověď: Slováci mají svého Fica (jako Maďaři svého Orbána, k němuž je ostatně Fico v západních „znepokojených“ médiích přirovnáván). Tedy zkušeného politika, bývalého premiéra (žádná loutka „třetí kategorie“ jako Čaputka nebo u nás PePa 107), muže Slovensku oddaného. Srovnání s „českým Slovákem“ Babišem ale výrazně kulhá:

Andrej Babiš má především své mocné byznysové zájmy (u nás, v Německu atd.), a těm nakonec vše podřizuje. Srovnejme jen jeho a Ficův postoj k válce Západu proti Rusku na Ukrajině či (s tím související) obludné okupační (tzv. obranné) smlouvě s USA, proti které se v parlamentu postavil jediný Tomio Okamura a jeho dvacet statečných. Hned vidíme, o co komu jde.

O Tomiovi O. zase jeho politická konkurence šíří „zaručené zprávy“ (naposledy u nás v rozhovoru Jindřich Rajchl), že nechce jít do vlády, protože mu vyhovuje „věčná“ opozice, neb údajně je SPD jen „obchodní projekt“. Je úplně jedno, zda jde jen o pomluvu konkurence. Podstatné je, že to naznačuje, jak spolu významnější postavy „hnutí odporu“ nechtějí spolupracovat.

Jestli Jindřich Rajchl (PRO) může ve zbývajícím čase vyrůst v opravdu silného „vůdce-sjednotitele“, je zatím ve hvězdách. První větší test jej (a nás) čeká 16. září na demonstraci Česko proti vládě, kterou svolává.

I slovenská zkušenost totiž ukazuje, že bez silné charismatické postavy v čele to prostě nepůjde. Občas to při sledování hádek a podrazů na „naší straně barikády“ vypadá, že čekáme na Godota. Mýtickou postavu, o níž všichni mluví, ale která „do konce představení“ nepřijde.

Nebo jsme jen příliš nedočkaví? Koneckonců, ještě je čas.

Ale rychle se krátí.

QP 7472813001/5500

**Obohatil Vás tento článek?
Chcete, aby Protiproud žil?
Kolik? To je na Vás. Děkujeme.**

QR Platba

**Údaje pro platby ze zahraničí:
IBAN: CZ485500000007472813001 SWIFT: RZBCCZPP**

[na hlavní stranu](#)

Tagy článku

[Hájek](#) [Slovensko](#) [Fico](#) [Volby](#) [Babiš](#)